

Nr 551.

Av herr **Bengtsson** i Kullen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 162, med förslag till kungörelse angående handel med farmaceutiska specialiteter m. m.

År 1922 utarbetades inom medicinalstyrelsen ett förslag angående handel med specialiteter. Redan då framhölls av apoteksbyråchefen i styrelsen dess brådskande angelägenhet, och öppenhjärtigt sade han även ifrån, att riksdagen med hänsyn till tidsutdräkt icke behövde höras i saken. Förslaget kom dock icke längre än till styrelsen.

Den 20 juli 1932 avgåvo apotekssakkunniga ett betänkande rörande samma spörsmål. Även nu ansågs saken vara synnerligen hastande, varför skyndsamma och tidsbegränsade remissyttranden infordrades den 30 september 1932 från myndigheter och sammanslutningar. Sedan dess har ärendet legat, tills Kungl. Maj:t nu framlagt proposition därom, i det däri framlägges förslag till kungörelse angående handel med farmaceutiska specialiteter.

Kungl. Maj:t har därjämte den 4 februari 1927 beslutat, att apoteksvarustadgan, till vilken nämnda kungörelse skulle utgöra en följdörfattning, skall revideras samt uppdragit åt apotekssakkunniga att utarbeta förslag härtill.

Vid avgivande av svar å en min interpellation vid föregående års riksdag meddelade socialministern (riksdagens protokoll, II kammaren, nr 41, sid. 8), att apotekssakkunniga i skrivelse av den 25 januari 1933 till socialministern uppgivit, »att de, såvitt då kunde bedömas, beräknade, att deras arbete i övrigt skulle vara slutfört i början av år 1934».

Då det således kan påräknas, att apotekssakkunnigas arbete bland annat rörande apoteksvarustadgans revidering inom kort skall avgivas, synas uppenbara skäl föreligga till, att frågan om kungörelse angående handel med farmaceutiska specialiteter på nytt förelägges riksdagen i samband med proposition om apoteksvarustadgans revidering.

Detta också av det skäl, att bestämmelser om handeln med farmaceutiska specialiteter redan inrymmas i apoteksvarustadgan såväl vad beträffar specialiteternas art eller sammansättning (stadgans § 10) som prisen å desamma (stadgans § 11). Vid stadgans revidering införas lämpligen, om erforderligt, ändrade bestämmelser härom. Socialministern åberopar vidare — utom dessa två kontrollbestämmelser rörande sammansättning och pris, vilka således redan äro strikt lagstadgade — som motivering till propositionens (sid. 7) framläggande nu allenast kontrollåtgärder beträffande specialiteternas »medicinska berättigande» och »den reklam, som bedrivs för dem».

I propositionens förslag till kungörelse talas dock icke alls om något »medicinskt berättigande» men väl om specialitetens beskaffenhet på olika sätt ur farmaceutisk synpunkt. Och det är något helt annat.

Hur skulle för övrigt medicinalstyrelsen kunna ha kompetens att bedöma en specialitets »medicinska berättigande», då vetenskapen och de praktiserande läkarna undan för undan ändra uppfattning än om det ena medlet än om det andra. Ett talande exempel härpå är den bekanta fiskleveroljan. Vid sekelskiftet ansågs detta medel på ledande vetenskapligt håll (Penzoldt och andra) vara odugligt som läkemedel, under 1920—1930 höjdes det till skyarna som ett suveränt medel, och nu sedan 5 år varnas för dess skadeverkan (oläkbara sår å hjärtat m. m.; prof. Agduhr i Uppsala).

Ett annat exempel uppdrager professorn i farmakognosi med. d:r E. Louis Backman, då han kritiserar generaldirektör Nils Hellströms insändare i Dagens Nyheter för den 12 februari 1934. Prof. Backman skriver i tidningen Upsala för den 16 samma månad nämligen följande:

»Vi få också komma ihåg hur relativt allt dömande i sådana här fall är — tänk bara på en så 'enkel' sak, som de gamla hederliga svett drivande medlen! De användes allmänt förr ända tills den medicinska sakkunskapen kom underfund med att de svett drivande örterna eller vad det nu var inte voro så effektiva, beroende på att man inte kunde finna någon förklaring på varför de skulle vara det. Man ryckte på axlarna och sade att det var det varma vattnet, som patienten förtärde samtidigt med dessa medel, som försatte honom i svettning. Men så vände sig bladet igen: numera har man kommit underfund med vad det är i dessa medel, som utövar en svett drivande verkan och nu ha dessa medel kommit till heders igen.»

Professor Backman säger också i sin replik till generaldirektör Hellström beträffande denna sak:

»Men att medicinalstyrelsen kan förorda något sådant som en noggrann kontroll och prövning av nya läkemedels 'medicinska berättigande och behövlig-
het', det anser jag vara förvånande. Generaldirektören säger i sitt bemötande bland annat att styrelsen skulle säkerligen 'ha mycket lätt att, då så vore erforderligt, på landets sjukhus få läkemedel, för vilka ansökan om registrering gjorts, allsidigt prövade och skulle i detta avseende ha mycket större möjligheter än en enskild fabrikant eller läkare'. Detta är ganska märkligt, ty vi veta hur ytterst vanskligt det är att pröva läkemedel på de sjuka. Man kan hålla på i ett par års tid och pröva ett visst medel — det visar sig att patienterna tillfriskna och då anser man medlet vara effektivt. Håller man så på ett par år till, kan det hända att det visar sig att medlet inte har någon verkan alls: att det föreföll gynnsamt den första tiden berodde helt enkelt på att patienterna tillfrisknade ändå, av andra orsaker.

Det vore redan en betydligt lättare uppgift om man nöjde sig med att pröva ett läkemedels ofarlighet. Men även det är vanskligt.»

Vad så vidkommer socialministerns återstående motivering: »den reklam, som bedrives» är här endast att nämna en märklig omständighet, nämligen den, att samtliga de fall av icke anmärkningsfri reklam, vilka anförts av apoteks-sakkunniga i dess betänkande i ärendet, härröra från utländska specialiteter. Ingen svensk tillverkarens annonsering har, såvitt kunnat följas, varit föremål för kritik i de apotekssakkunnigas betänkande.

För vinnande av bekvämare tillgång till allmänt använda läkemedel är ju ifrågasatt frigörande från apoteksmonopolet av en hel del av nuvarande apoteksvaror vid apoteksvarustadgans revidering. Dessa apoteksvaror förekomma nu företrädesvis i originalförpackningar, för vilka inregistrering ävenledes nu skulle ske, i den händelse den föreslagna kungörelsen stadfästades — ett förhållande, vilket skulle åstadkomma en hel del villervalla på området.

Jämför man apotekssakkunnigas förslag i ärendet med det i propositionen framlagda, kan man icke underlåta att lägga märke till, att förslaget avfattning vunnit betydligt i såväl klarhet som reda efter den välbehöfliga och grundliga omarbetning, som under senaste året skett i socialdepartementet. Man kan ju därför ha anledning antaga, att ifrågavarande förslag ytterligare kommer att vinna i pregnant tydlighet, då dess behandling sker i sammanhang med behandling av den nya författning, till vilken det hör, nämligen till apoteksvarustadgan.

Härtill kommer som anmärkningsvärd den tvekan, åt vilken en stor del av de hörda myndigheterna och organisationerna givit uttryck i remisshandlingarna, gentemot sagda förslags antagande. Kommerskollegium avstyrker, exempelvis, »bestämt det remitterade förslaget» och hemställer, »att det måtte överlämnas till apotekssakkunniga av år 1931 att tagas i övervägande vid deras fortsatta arbete å apoteksvarustadgans revision m. m.»

Ovanstående skäl tala därför starkt för, att riksdagen nu bör avslå Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition i avbidan på Kungl. Maj:ts kommande förslag om apoteksvarustadgans revidering.

Skulle emellertid riksdagen godkänna propositionens huvudprinciper, föreslår jag följande förändringar — i manuskriptet anmärkta med understrykningar och i trycket satta med kursiv stil — i kungörelsens lydelse:

Förslag

till

kungörelse angående registrering av varumärkesskyddade farmaceutiska specialiteter.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Med farmaceutisk specialitet förstås i denna kungörelse *sådan apoteksvara*, som *under inregistrerat varumärke försäljes* i den förpackning, vari det levererats av tillverkaren.

Moment 1 och 2 utgå.

2 §.

— Specialitet må icke försälas, med mindre specialiteten är upptagen i ett för ändamålet fört register. *Registret föres hos medicinalstyrelsen.*

Å styrelsen ankommer att pröva fråga om specialitets registrering. — För att biträda styrelsen vid prövning av registreringsärende skall finnas en nämnd, bestående av fem ledamöter, vilka utses av Kungl. Maj:t efter hörande av medicinalstyrelsen och kommerskollegium, *vilka vardera föreslå två ledamöter. Ord-*

förande skall äga domarkompetens och vara person, stående utom styrelsen eller kollegiet.

Utän hinder — — — sitt hälsotillstånd.

3 §.

Ordet »farmaceutisk» utgår; f. ö. oförändrad.

4 §.

Ansökningen — — — sammansättning;

4. specialitetens *allmänna* beredningsform —;

5. — de förpackningar, i vilka specialiteten *till vikt eller mängd* skall försälas;

6. specialitetens pris vid försäljning *från* apoteksinrättning.

Specialitetens art — — — reklam för densamma;

2. *kopia av för specialiteten* registrerat varumärke — samt bevis om dess registrering;

3. såframt medicinalstyrelsen ej annorlunda förordnar, två förpackningar av specialiteten eller, om den är avsedd att försälas i *olika förpackningar eller beredningsformer*, två förpackningar av varje sådan;

4. ett belopp av *femton* kronor i ansökningsavgift;

5. — — —

— Registrerat varumärke *användes* vid försäljning av specialiteten. Är varumärket icke registrerat, då ansökningen göres, skall kopia av varumärket jämte bevis om dess registrering insändas till styrelsen *före* registreringens kungörande.

5 §.

Vid prövning av ansökan skall medicinalstyrelsen — taga hänsyn till

1. — — —

2. — — —

3. huruvida specialiteten är *apoteksvara*;

4. huruvida specialitetens *försäljningspris* står i *överensstämmelse med § 11 i apoteksvarustadgan*;

5. huruvida den reklam, som föreslagits för specialiteten, *icke strider mot god affärssed*.

Finner styrelsen — — — böra beviljas. Kostnad för undersökningen skall gäldas av tillverkaren. —

Uppllysningar — — — eller röjas.

6 §.

Ordet »farmaceutisk» utgår; f. ö. oförändrad.

7 §.

Beviljas ansökan om registrering skall specialiteten upptagas i registret under *fortlöpande* nummer. — Tillverkarens och, där fråga är om specialitet som framställes utom riket, jämväl ombudets namn eller firma och postadress antecknas i registret.

Avslås ansökningen, skall beslutet innehålla skälen därtill.

Medicinalstyrelsen åligger att *omedelbart* underrätta sökanden om styrelsens beslut.

Beslut får överklagas hos Kungl. Maj:t inom 60 dagar från delgivningens datum.

8 §.

Vid försäljning av — specialitet *enligt denna kungörelse* skall utöver vad i § 10 apoteksvarustadgan är föreskrivet iakttagas, att *både* å förpackningen och därtill hörande ogenomskinligt omslag finnas angivna tillverkarens, *i förekommande fall ombudets, och apotekets* namn eller firma *och adress* samt specialitetens registernummer, så ock, därest specialiteten utgöres av läkemedel som lätt undergår sönderdelning eller förändring, den dag efter vilken specialiteten icke lämpligen bör användas.

Å varje specialitet skall tillverkningsdatum vara utsatt.

9 §.

Undersökning, som i 5 § tredje stycket sägs, så ock annan undersökning av registrerad — specialitet må av medicinalstyrelsen företagas, när styrelsen finner anledning därtill föreligga, *varom dock tillverkaren skall underrättas och tillverkarens tillåtelse inhämtas.*

10 §.

Medicinalstyrelsen äger att *utan avgift* medgiva *inregistrering* av ändring av registrerad — specialitets sammansättning eller beredningsform, såframt icke specialiteten därigenom väsentligen förändras, *i vilket senare fall utgår inregistreringsavgift såsom för ny specialitet.* Styrelsen må ock *utan avgift medgiva inregistrering* av ändring beträffande storleken av specialitets förpackning och i fråga om specialitets pris. Beslutet träder i tillämpning å dag, som av styrelsen bestämmes, *dock beträffande pris 6 dagar efter beslut.* Därefter må — — i beslutet angivna.

Angående ändring, som i första stycket sägs, skall anteckning *omedelbart efter beslut verkställas* i registret.

Det åligger styrelsen att lämna den som ansökt om ändring *omedelbar* under rättelse om styrelsens beslut.

11 §.

I mom. 1 utgår ordet *farmaceutisk.*

Angående anmälan skall anteckning i registret verkställas *omedelbart.*

12 §.

I mom. 1 utgår ordet *farmaceutisk.*

Angående anmälan skall anteckning i registret verkställas *omedelbart.*

Sedan ett år — — — utan verkan.

13 §.

Finner medicinalstyrelsen, att — specialitet i fråga om art, sammansättning, beredningsform eller förpackning avviker från de uppgifter härutinnan, som legat till grund för registreringen, eller att specialiteten icke har *uppgiven*

hållbarhet, eller att den är skadlig, — eller att *dess försäljningspris icke står i överensstämmelse med § 11 i apoteksvarustadgan*, äger styrelsen, sedan styrelsen med 20 dagars frist från delgivning infordrat förklaring från tillverkaren, respektive ombudet, återkalla specialitetens registrering.

Registrering må — — — specialitetens egenskaper.

Ej må återkallelse ske, med mindre styrelsen samrått med den nämnd, som i 2 § andra stycket sägs.

Återkallelse — — — förordnar.

Angående återkallelse av registrering skall anteckning i registret verkställas omedelbart.

Beslut om återkallelse får överklagas hos Kungl. Maj:t inom 60 dagar från beslutets delgivning.

14 §.

Utgår.

15 §.

Tillverkare av — — specialitet eller, där fråga är om specialitet som framställs utom riket, ombud för tillverkaren åligger att å tid, som av medicinalstyrelsen bestämmes, till styrelsen erlægga en avgift av *tio* kronor för varje år eller del av år, varunder specialiteten är registrerad.

Avgiften — — — registrerats.

När särskilda skäl därtill äro, må styrelsen medgiva nedsättning i eller befrielse från avgiften. *Skälen underställas dock statskontorets utlåtande.*

16 §.

Försäljer *apoteksföreståndare* — — specialitet, som icke är registrerad, utan att fall föreligger som avses i 2 § tredje stycket, straffes med *1—90* dagsböter.

Nyttjar eller röjer någon obehörigen upplysningar, som avses i 5 § sista stycket, straffes, där ej förseelsen är belagd med straff i allmänna strafflagen, med *1—90* dagsböter och *skadestånd*. *Staten förpliktigar sig till tagande av ansvarsförsäkring för vederbörande, gällande 10 år från dagen för inspektionen.*

Den som — — — trehundra kronor.

17 §.

Bör utgå.

18 §.

Åtal för förseelse mot denna kungörelse anhängiggöres vid allmän domstol och utföres av allmän åklagare *efter anmälan av medicinalstyrelsen*.

Böter, — — — strafflag.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 juli 1934.

Utan hinder av vad i 2 § första stycket är stadgat må — — specialitet, som vid kungörelsens ikraftträdande hålles till salu — —, försäljas *intill ett år där-efter*.

Specialitet, som nyss är nämnd, må registreras utan hinder av vad i 6 § är stadgat, *dock att ansökan om inregistrering sker senast den 31 december 1934.*

Beviljas ansökan om registrering, skola *beträffande dessa specialiteter* föreskrifterna i 8 § icke lända till efterrättelse, förrän ett år förflutit efter registreringen.

Specialmotivering.

Kungörelsens rubrik enligt mitt förslag synes mera täcka innehållet än rubriken i Kungl. Maj:ts proposition.

Då kungörelsen är en följd författning till apoteksvarustadgan, lär klarheten vinna på min formulering, vilken senare står i mera överensstämmelse med apoteksvarustadgans tekniska uttryck.

Såväl apotekarsocieteten, tekniska högskolan, Sveriges kemiska industrikontor, Stockholms handelskammare, m. fl., vari medicinalstyrelsen instämt, ha föreslagit, att denna punkt bör utgå.

Det föreligger icke längre någon anledning att undandraga apoteks egna varumärkesskyddade specialiteter, framställda å apotek, från inregistrering.

Härav följer, att detta moment utgår.

Punkten »Registret föres hos medicinalstyrelsen.» bör flyttas upp i detta moment från sin nuvarande placering i mom. 2.

Beträffande den föreslagna nämnden bör tydligt utsägas, att två ledamöter föreslås av medicinalstyrelsen och två ledamöter av kommerskollegium.

Härjämte bör bestämmas, att ordföranden i nämnden skall vara fristående person med domarkompetens.

Uppgift om ett läkemedels beredningsformer torde icke stå i överensstämmelse med gällande patentlagstiftning, i det att beredningsform är enda utvägen i svensk lagstiftning att medelst patent vinna rättsligt skydd beträffande läkemedel för uppfunnet framställningssätt.

Denna kungörelsens formulering i den punkten är tydligen hämtad från formuleringen i apoteksvarustadgans § 10, mom. 1 b), varest bestämmelsen ävenledes bör ändras vid nämnda stadgas förestående revidering.

Tydligheten vinner på denna omformulering.

Det torde vara i större överensstämmelse med apoteksvarustadgans § 11, att i ansökan om inregistrering uppgives utförsäljningspriset till allmänheten, således från apoteksinrättning i stället för till. Detta emedan nämnda § i apoteksvarustadgan bestämmer prissättningen å bland annat apoteksvaror efter varans pris, när tillredningen skett å apotek.

Man har nämligen god anledning förmoda, att i gällande grunder för läkemedels taxering å apotek kommer att under A III: 5 inryckas en passus om, att utförsäljningspriset för originalförpackade läkemedel skall beräknas efter det pris, som apoteksvaran skulle försäljas till efter tillredning å apotek, just för att få A III: 5 i grunderna att överensstamma med prisbedömningen i apoteksvarustadgans § 11, vilka nu icke stå i samklang med varandra.

Därjämte förväntas, att apotekens tillkommande provisioner å specialiteter skola betydligt förändras, emedan dessa provisioner icke kunna sägas vara »skälig handelsvinst» enligt apoteksvarustadgans terminologi i dess 8 §. En

§ 1:
mom. 1.

§ 1:
mom. 2: 1.

§ 1:
mom. 2: 2.

§ 1:
mom. 3.

§ 2:
mom. 1.

§ 2:
mom. 2.

§ 4:
mom. 1: 4.

§ 4:
mom. 1: 5.

§ 4:
mom. 1: 6.

sänkning av apoteksprovisionerna är så mycket mera påkallad, enär specialiteterna nu avses att särbeskattas.

Av dessa skäl och till allmänhetens fördel synas förhållandena fullt motiverade, att i ansökan uppgives specialitetens pris från apoteksinrättning.

§ 4:
mom. 2: 2
samt mom. 3.

Det ligger i tillverkarens eget intresse att få sitt varumärke skyddat genom registrering enligt lagen av den 5 juli 1884 om skydd för varumärken, varför föreliggande förslag till lagstiftning mycket väl synes böra kunna fastslå detta i praktiska livet redan tillämpade förhållande.

Bevis om inregistrering av varumärke synes böra insändas till medicinalstyrelsen före kungörande av specialitetens registrering.

§ 4:
mom. 2: 3.

Här föreslås endast ett förtydligande.

§ 4:
mom. 2: 4.

Ansökningsavgiften bör skäligen nedsättas till 15 kronor.

Sveriges apotekarförbund har årligen anslagit c:a 25,000 kronor för upprätthållande av rörelsen vid apotekens kontrollaboratorium. Nämda laboratorium, vilket enligt sin instruktion bland annat har till ändamål »att underlätta för apoteken uppbärandet av dem åliggande ansvar med avseende på kontrollen av apoteksvaruspecialiteter, särskilt originalförpackade sådana», är ämnat att stå i innerlig kontakt med statens farmaceutiska laboratorium, vadan mycket dubbelarbete torde kunna undvikas.

Härigenom skulle ansöknings- liksom förnyelseavgifterna i stor utsträckning endast behöva utgå till kostnaderna för inregistreringen och utgivande av den årliga samlingen av inregistrerade specialiteter. För utgivande av den senare, vilket under de senaste fem åren besörjts av apotekens kontrollaboratorium, har nämnda laboratorium sedan ett par år av tillverkaren betingat sig en avgift av 5 kronor för varje specialitet och 1 krona för varje förpackningsform, tillsammans således 6 kronor.

§ 5:
mom. 1.

Ordet »särskilt» utgår.

§ 5:
mom. 1: 3.

Kungörelsen om specialiteter omfattar endast apoteksvaror eller tydligare: visst slag av apoteksvaror. Det lär därför vid ansökan om specialitetsinregistrering allenast vara av intresse för medicinalstyrelsen att bedöma, huruvida apoteksvara föreligger.

Apoteksvarustadgan, till vilken denna kungörelse är en följdörfattning, definierar ju själv begreppet apoteksvara, vadan en redogörelse för, vad som i apoteksvarustadgan avses med det utvidgade begreppet läkemedel, just här synes meningslös.

§ 5:
mom. 1: 4.

Här bör klart angivas, att bestämmelsen dels avser försäljningspriset och dels att detta är satt enligt apoteksvarustadgans § 11.

§ 5:
mom. 1: 5.

Det vaga uttrycket »lämplig», som ju ger vitt spelrum för den bedömandes mentalitet och subjektiva uppfattning, bör förstärkas. En anklang till ordalydelsen i lagen om illojal konkurrens synes vara på sin plats.

§ 5:
mom. 3.

Medicinalstyrelsen lär icke ha befogenhet att på utländsk tillverkningsplats undersöka en specialitets framställning, varför de sista satserna i sista meningen här böra utgå. I remisshandlingarna intages f. ö. samma ståndpunkt på flera håll.

Ordet »särskilt» bör här utbytas mot »fortlöpande».

§ 7:
mom. 1.

Medicinalstyrelsen bör givetvis omedelbart lämna underrättelse.

§ 7:
mom. 3.

Härjämte bör införas anvisning för överklagande, emedan kungörelsen ävenledes utgör upplysningar för allmänheten.

Några förtydliganden ha här föreslagits, varjämte bestämmelse om tillverkningsdatum införts. Givetvis bör försäljarens (= apotekets) namn och adress uppgivas.

§ 8.

I samklang med bestämmelserna i § 5, mom. 3, har här tillvaratagits tillverkarens rättigheter, vilka för övrigt äro synnerligen tunnsådda i kungörelsen.

§ 9.

Här föreslås ävenledes några förtydliganden.

§ 10.

»Onyttig» bör utgå. 1913 års apoteksvarustadgas § 12, som ännu icke någon gång tillämpats, stadgar redan härom.

§ 13:
mom. 1.

Prissättningens överensstämmande med apoteksvarustadgans § 11 anföres.

Vidare bör medicinalstyrelsen inhämta förklaring från tillverkaren, respektive ombudet, innan en sådan ingripande åtgärd sker som återkallande av skedd inregistrering. Nämnden bör ävenledes höras liksom sker vid ansökans avslående enligt § 5, mom. 2. Hänvisning om överklagande bör lämnas.

§ 14.

Paragrafen bör utgå, då något särskilt stadgande härom ej synes behövas. Medicinalstyrelsen utger redan nu sådana meddelanden.

Förnyelseavgiften nedsättes till 10 kronor under samma motivering som under § 4, mom. 2: 4.

§ 15:
mom. 1.

Frågan om nedsättning eller befrielse från förnyelseavgifterna bör även prövas av statskontoret, som läser komma att handhava dessa medel.

§ 15:
mom. 3.

Antalet dagsböter bör redan i kungörelsen angivas. Som ansvarig för försäljningen bör givetvis vara apotekets föreståndare, ej apotekspersonalen. Beträffande olovlig försäljning av apoteksvaror över huvud taget reglerar redan apoteksvarustadgan detta förhållande. Här gäller det ju endast förseelse vid försäljning av oregistrerade specialiteter.

§ 16:
mom. 1: 2.

Staten bör ikläda sig ansvar medelst ansvarsförsäkring för möjligen utdömt skadestånd av dess befattningshavare.

§ 16:
mom. 2.

Denna bestämmelse bör utgå, då apoteksföreståndare icke läser fortsätta försäljningen, när åtal föreligger.

§ 17.

För tillverkaren, respektive ombudet, äro de berörda bestämmelserna av den art, att de röra bagateller. Bestraffning med böter räcka nog till för rättelses erhållande.

Här bör tydligt utsägas, att medicinalstyrelsen är anmälare.

§ 18.

Eftersatsen har förkortats och synes därigenom vinna i tydlighet.

Ikraft-
trädandet.

I kungörelsens text (utom i § 1) kan ordet »farmaceutisk» i sammansättningen »farmaceutisk specialitet» med fördel utgå, emedan författningen endast berör farmaceutiska specialiteter.

Ortografisk
påpekan.

På grund av vad jag sålunda anfört får jag hemställa, att riksdagen behagade besluta,

att Kungl. Maj:ts proposition nr 162 beträffande förslag till kungörelse angående handel med farmaceutiska specialiteter, som visserligen synes väl kunna läggas till grund för en lagstiftning på ifrågavarande område, dock med hänsyn till dess nära samband med den förestående revideringen av 1913 års apoteksvarustadga för närvarande avslås.

I den händelse ovanstående hemställan icke bifalles, får jag alternativt hemställa, att riksdagen behagade besluta,

att det i Kungl. Maj:ts proposition nr 162 angivna förslaget till kungörelse angående handel med farmaceutiska specialiteter får genom vederbörande utskotts utformning i huvudsak den lydelse, jag ovan anført.

Stockholm den 6 mars 1934.

Emil Bengtsson.
